

Du var med og endret historiens gang

Taler

Erna Solberg

Dato

7 oktober 2016

Sted

Uranienborg kirke, Oslo

Omstendigheter

Tale i begravelsen til Wilhelm Mohr

1 Kjære Wilhelm,

5 Du ville ikke bli kalt krigshelt.

Du sa det sorterer folk.

Vi hadde alle vår jobb, sa du;

10

«Jeg var bare en av mange.»

15 Din ydmykhet var oppriktig, som din nestekjærighet.

Ditt mot var genuint, som din omsorg for dine menn.

20

Du var et ekstraordinært menneske, helt til det siste.

Du likte ikke å snakke om dine bragder.

25 Og du kalte dem heller ikke det.

Du sa: Tenk på de unge guttene, tenk på alle dem som ga sitt liv for friheten,

men aldri fikk oppleve den.

30

Kjære Wilhelm, den friheten de døde for, og som du kjempet for så hardt, ga oss livet og fremtiden tilbake.

35

Du sloss mot okkupantene i Norge, i Canada var du sentral i å bygge opp norsk og alliert forsvarsevne gjennom flybasen Little Norway.

Krigen tok deg så til Storbritannia, og det skulle fort bli alvor.

40

Du kjempet og ledet menn i kamp, over Europas brennende byer.

Fra luften så du Normandies blodige strender.

45 Du så ødeleggelse og død.

Du ble beskutt og du ble skadet.

Du mistet kamerater, du mistet din bror.

50

Men du fortsatte å kjempe.

Og du fortsatte din samfunnsinnsats, også etter krigens slutt.

55

Det går en linje gjennom ditt liv og ditt virke.

En linje av mot, engasjement og ukuelig vilje til å skape et tryggere samfunn for oss, og for dem som kommer etter.

60

Og gjennom utallige møter med barn og ungdom, sørget du for at vårt tids viktigste lærdom ikke gikk tapt.

65 Du minnet oss på, at vår frihet ikke kom gratis, og aldri må tas for gitt.

Jeg er stolt av å kunne si at jeg fikk møte deg flere ganger.

70 På den stranden som du hadde sett fra luften, i et kaos av lidelse og krig, møttes vi en siste gang for å feire freden.

Å få oppleve 70-årsmarkeringen for D-dagen, ved din side, er et av de øyeblikkene jeg for alltid vil huske.

75

Få har trosset døden så mange ganger som deg.

80 Men døden er en del av livet.

Og den innhenter oss alle til slutt.

85

Av alle livets prøvelser, i krig som i fred, var tapet av din kone Jonna kanskje den største.

Sammen fikk dere Nina, Wenche og Conrad.

90

Så fant du kjærligheten igjen i den ungdommelige alder av 85, og fikk følge av din Fanny i dine siste 14 år.

95 Du etterlater deg tre barn, seks barnebarn, syv oldebarn, din kjæreste, og en hel nasjon i dyp takknemlighet.

Du sa du bare var en av mange.

100

Det er ikke mange bergensere som sier sånt.

Men du hadde rett, i den forstand at vi er alle bare en av mange.

105

Men du var med og endret historiens gang.

110 Du sto opp mot urett da det gjaldt, og forsto så inderlig vel at selv om krigen
endelig ble vunnet, tar frihetskampen aldri slutt.

Ditt engasjement beholdt du løpet ut.

115 Nå er det vår jobb å ta det videre.

Det er med sorg, vemod og dyp respekt jeg i dag, på vegne av den norske
120 regjering, er gitt æren av å takke deg av for din lange og tro tjeneste for landet.

Vi lyser fred over ditt minne.

125 **Kilde**
regjeringen.no

Emner
Andre verdenskrig, Avskjedstale, Krig, Minnetale

130 **URI**
<https://www.virksommeord.no/tale/du-var-med-og-endret-historiens-gang>

135

140